

متن پرسش

جناب مولوی می‌فرماید که: صوفی ابن‌الوقت باشد ای رفیق نیست فردا گفتن از شرط طریق. ابن‌الوقت بودن یعنی آزاد از گذشته و آینده، خود را در حال نگه داشتن. اگر انسان گرفتار فردهایش شد، دیگر در عالم دینی مستقر نیست. حتی اگر گرفتار گذشته هم شود باز از عالم دینی بیرون میفتد. عالم انسان دینی. سوال ما اصلاً چطور وارد این عالم دینی بشیم که در وهله بعدی حفظش کنیم؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: با اُنس با خداوند و حضور ذیل اراده الهی در این تاریخ در دل انقلاب اسلامی و توجه به شخصیت رهبر معظم انقلاب که حقیقی‌ترین سخن این دوران را متذکر می‌شوند؛ کار، جلو می‌رود و راه، گشوده می‌شود تا انسان در «وقت» خود قرار گیرد. از نظر معرفتی در این رابطه خوب است به «برهان صدیقین» و شرح آن که روی سایت هست، رجوع فرمایید. موفق باشید